

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

2 Sam 1

275

| ¶ Samuels Anden Bog.

I.

DER Daudid effter Sauls død / vaar kommen tilbage igen aff de Amalechiters slag / oc haffde veret tho dage i Ziklag. See / da kom der en Mand den tredie dag aff Sauls Hær / met reffne Klæder / oc iord paa sit hoffuit / Oc der hand kom til Daudid / falt hand ned paa iorden oc tilbad. Daudid sagde til hannem / Hueden komst du? Hand sagde til hannem / Jeg er vndkommen aff Jsraels Hær. Daudid sagde til hannem / Sig mig / Huor gaar det til? Hand suarede / Folcket flydde aff striden / oc der bleff meget folck slaget ihiel / Der til er oc Saul død oc hans søn Jonathan.

Daudid sagde til den vnge Mand / som sagde hannem dette / Huorledis vedst du det / At Saul oc hans søn Jonathan ere døde? Den vnge Mand / som sagde hannem det / suarede / Jeg kom wforuarendis paa Gilboa bierg / oc see / Saul stødde sig paa sit spiud / och Vognene oc Reysenerene iagede bag effter hannem. Oc hand vende sig om / oc saa mig oc kallede mig / Oc ieg sagde / Her er ieg. Oc hand sagde til mig / Huo est du? Jeg sagde til hannem / Jeg er en Amalekiter. Oc hand sagde til mig / Træd til mig oc sla mig ihiel / Thi ieg er bespent trint omkring / oc mit Liff er end nu gantske i mig. Saa traadde ieg til hannem oc slo hannen ihiel / Thi ieg viste vel / at hand kunde icke leffue effter hans fald / Oc ieg tog Krunen aff hans hoffuit / oc Armsmiderne aff hans arm / oc haffuer

baaret det hid til dig min Herre.

Da tog Daudid fat paa sine Klæder / och sønder reff dem / och alle Mend som
vaare hoss hannem / oc sørgede oc græde / oc fastede til afftenen / offuer Saul oc
hans søn Jonathan / och offuer HERRENS Folck / oc offuer Jsraels huss / at de
vaare faldne ved Suerd.

Och Daudid sagde til den vnge Mand / som gaff hannem det tilkende / Hueden
est du? Hand sagde / Jeg er en Fremmet Amalechiters søn. Daudid sagde til
hannem / Hui frøctede du icke / at legge din haand paa HERRENS saluede at
forderffue hannem? Oc Daudid sagde til en aff sine vnge Mend / Hid frem / oc sla
hannem / Oc hand slo hannem at hand døde. Da sagde Daudid til hannem / Dit
blod vere offuer dit hoffuit / Thi din mund talede mod dig selff / oc sagde / Jeg
haffuer slaget HERRENS saluede ihiel.

Bue Saa

Och Daudid klagede dette Klagemaal offuer Saul oc hans søn Jonathan. Oc
befalede at mand skulde lære Juda børn Buen / See / det staar screffuit i de
Frommes Bog.

De Edeleste i Jsrael ere slagne paa dine høye / Huorledis ere Kemperne faldne?

Giffuer det icke tilkende i Gath / forkynder det icke paa gaderne i Asklon / At
Philisternis Døtter skulle icke glede sig / At de Womskarnis Døtter skulle icke
fryde sig.

J Bierge vdi Gilboa / der skal ingen dug eller regn komme paa eder / eller vere
Agre / aff huilke Løffteoffer komme / Thi der ere Kemperne deris Skiolde
affslagne / Sauls skiold / lige som hand haffde icke veret saluet met olie.

Jonathans Bue skød aldrig miste / oc Sauls Suerd kom aldrig tomt igen / aff de
Jhielslagnis blod oc aff Kempers fedme.

Saul oc Jonathan vaare yndelige oc lystelige i deris Liff / De ere oc icke atskilde i
døden / De vaare lettere end Ørne / oc sterckere end Løuer.

J Jsraels Døtter græder offuer Saul / som klædde eder deylige met Rosenfarffue /
Och pryddede eder met gyldene Klenodie paa eders Klæder.

Huorledis ere Kemperne saa faldne i strid? Jonathan er slagen paa dine Høye.

Det gør mig ont faar dig min Broder Jonathan / Jeg haffuer hafft stor glede och
fryd met dig / Din kerlighed vaar mig større end Quinders kerlighed er.

Huorledis ere Kemperne faldne / Oc Stridzmendene omkomne.